
KWADRUPEL

---

*het kind van toen, niets blijft zoals het was, maar ik heb sprookjes kunnen weven, brokstukken van een nukkige wereld in
mijn rugzakje, ik weet*

---

wat er zich afspeelt en ik huil erom

---

*geruchten verzamelen zich, daar waar de macht vrij spel krijgt, illuster belazerd, alsof de levende natuur is opgeheven,
ooit stap ik in een*

---

ruimteschip, om te zoeken naar wat je hier niet vinden kunt

KWADRUPEL

PIETERNEL VERMEER

Opnieuw beginnen als je tachtig bent

Ik ben net als alle andere mensen, niet hijgend en hees en ook niet slecht

Maar soms wel bang en klein, met binnenin de onrust van een galopperend paard

Aan mijn voetzolen kleeft ironie, daarin ligt ook mijn kracht, al moet ik

oppassen voor boosheid en kwaarmoedigheid

Schrijven is bevrijding, geborduurde

randjes aan een ordinaire schort

Zonnig zomerweer

Met de boot naar Schellingwou

Sprookjeslicht boven het IJ

Grote bruine zeilen, ik wist: dit is volmaakt, niet alledaags

Later die dag ga ik voor anker, als een

bontgekleurd aapje met witte pluimen

Ik ben de enige

die luidkeels loopt te zingen, niets houdt mij tegen

Burgerlijk verzet

Wegvarend in een voile bootje,
Het witste bootje van de hele dag, dragend en functioneel,
toch gedolven, om te rotten
Niets te zien en niets te horen
Berend Botje met een origami hoedje
Weerloos romantisch en ronduit speels
Hij spoelt zichzelf heel prettig door,
verdwalen is nu uitgesloten
want de weg is afgebakend door
stoeten mastodonten
die sluimerend aan de kade liggen
Het leven is gemakkelijk